

GOTOWA POPRAWKA 1 - dot. Obniżenia VAT na usługi kosmetyczne do 8% (jak na fryzjerskie).

Do ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Treść aktualna:

2) w art. 145a ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Przepisy art. 111 ust. 1, 1b–3, ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 2–4, 6–9, 11 i 13, ust. 3b–3d, ust. 6a zdanie drugie, ust. 6c–6f i 6g–6i stosuje się odpowiednio.”

Poprawne brzmienie:

2) w art. 145a ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Przepisy art. 111 ust. 1, 1b–3, ust. 3a pkt 1 lit. a, pkt 2–4, 6–9, 11 i 13, ust. 3b–3d, ust. 6a zdanie drugie, ust. 6c–6f i 6g–6i stosuje się odpowiednio.”

3) w załączniku nr 3 do ustawy:

a) wykreśla się pozycje oznaczone numerami 59 do 61;

b) dotychczasowe pozycje oznaczone numerami od 62 do 73 otrzymują numerację od 59 do 70;

c) dodaje się punkt oznaczony numerem 71 w brzmieniu:

71	ex 96.02	<i>Usługi fryzjerskie i pozostałe usługi kosmetyczne</i>
----	----------	--

Uzasadnienie gotowej poprawki 1:

Do chwili obecnej, w 2020 roku, nadal obowiązuje "relikt przeszłości", tzn. w klasie PKD 96.02 obejmującej "usługi fryzjerskie i pozostałe usługi kosmetyczne", usługi fryzjerskie objęte są 8% VAT, a kosmetyczne 23% VAT. Zastosowanie obniżonej stawki VAT w odniesieniu do usług fryzjerskich zostało zapoczątkowane przez interpelację poselską 1828 ogłoszoną dn. 6.04.2006 r., w którym podkreślono że są to tzw. usługi pracochłonne oraz fakt, że nie zakłóci rynku wewnętrznego i wypłynie pozytywnie na obniżenie szarej strefy – a dziś wiadomo, że analogiczna argumentacja ma w pełni zastosowanie także do usług kosmetycznych. Od tamtego czasu, w trakcie 14 lat zmieniły się realia pokoleniowe: usługi kosmetyczne stały się powszechne dla ludności i przestały stanowić dobro luksusowe. Dodatkowo, usługi kosmetyczne stanowią jeden z najbardziej powszechnych sposobów na zwiększenie poziomu samoakceptacji i przyczyniają się do poprawy zdrowia psychicznego obywateli, w tym (za badaniami profesora psychologii Wiesława Łukaszewskiego) znacząco zmniejszają intensywność zarówno lęku przed samotnością, jak i lęku przed śmiercią – co ma szczególne znaczenie w trakcie, jak i po ustaniu epidemii. Kosmetyczki postępują odpowiedzialnie społecznie, bo w pierwszej fazie epidemii 94,1% przedsiębiorstw zostało dobrowolnie zamkniętych. 33,1% kosmetyczek dobrowolnie oddała środki dezynfekcyjne dla szpitali, co docenił prezydent Andrzej Duda, stosując oficjalne podziękowanie. Od dn. 1 kwietnia 2020 r. cała branża fryzjersko-kosmetyczna jest obecnie zamknięta ogólnie Rozporządzeniem

zakazującym świadczenia usług i ponosi w związku z tym dotkliwe straty, w postaci zerowego przychodu oraz kosztów, których pełne pokrycie z obecnych źródeł pomocowych jest niemożliwe, co wpędza przedsiębiorców w spiralę długów. Przeważająca część przepływów kapitałowych w obrębie tego sektora usług to koszty robocizny – objęte już składkami ZUS, czy podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Jednocześnie, w trakcie badania w dn. 21.03.2020 na 1731 respondentach z branży kosmetycznej, aż 29,9% salonów kosmetycznych deklaroowało konieczność wznowienia działalności ze względu na brak zapasów gotówkowych pozwalających na przetrwanie przez ponad tydzień, a 41,7% deklaroowało brak zapasów na przetrwanie przez dłużej niż miesiąc. Oznacza to, że przychody kosmetyczek są przeznaczane na bieżącą konsumpcję i inwestycję, a także że wpływa to dodatnio na wszystkie pozostałe sektory gospodarki, a zwiększenie przychodów netto poprzez obniżenie stawki VAT do 8% bezpośrednio zwiększy konsumpcję w innych sektorach. Jest to pieniądz, który nie jest akumulowany, lecz natychmiast krąży w gospodarce, stymulując wszystkie pozostałe sektory. Badanie klientów kosmetyczek przeprowadzone w dn. 17-21 marca 2020 na reprezentatywnej próbie 3914 respondentów pokazało, że zaledwie 17,6% klientów zacznie korzystać z usług zaraz po zakończeniu epidemii (rozumianego jako wyleczenie ostatniego przypadku), 15,1% do tygodnia, 37,9% do miesiąca, 10,5% do trzech miesięcy, a 3,9% będzie oczekiwać dłużej niż 3 miesiące. Zaledwie 14,5% chciałaby w trakcie epidemii korzystać z usług normalnie, a w wariacie optymistycznym, 3 miesiące po całkowitym zakończeniu epidemii do kosmetyczek powróci 85,1% klientów. Oznacza to, że obniżenie VAT dla usług kosmetycznych (z 23% na 8%, czyli o 15pp) da porównywalny obrót netto (85%), a konsumpcja w innych sektorach generowana przez pracowników branży kosmetycznej będzie porównywalna do tej sprzed wybuchu epidemii 3 miesiące po wyleczeniu ostatniego przypadku zakażenia. Dodatkowo, już teraz wiadomo, że po zezwoleniu na działalność kosmetyczną, nakłady na dodatkowe środki ochronne, dezynfekcyjne – których ceny znacząco wzrosły – będą znaczące i odczuwalne zarówno przez przedsiębiorców, jak i klientów. **Przyjęcie stawki 8% na całą klasę PKD 96.02 jest jedynym możliwym rozwiązaniem który ograniczy negatywne skutki spadku obrotów tego sektora usług, na wszystkie pozostałe sektory gospodarki.** W Polsce jest ponad 130.000 zarejestrowanych działalności fryzjersko-kosmetycznych, z których wg przeprowadzonego badania 47,3% to samozatrudnieni, 29% pracodawcy, 19,7% pracownicy na umowie z prawem do chorobowego, 5,3% pracuje na umowie bez prawa do chorobowego, 4% w innych wariantach. Są to małe przedsiębiorstwa z kapitałem polskim, dotknięte w sposób szczególny skutkami pandemii – zarówno rozporządzeniem, jak i ogólnym zakazem – i wymagające szczególnego wsparcia, aby nie pociągnąć swoją upadłością innych sektorów gospodarki.

PROPOZYCJA 2

Możliwość odliczenia przez przedsiębiorców z branży fryzjersko-kosmetycznej (PKD 96.02.Z) i edukacyjnej (PKD 85.59.B), **50% nakładów na środki higieniczne, dezynfekcyjne, ochronne**, od płaconego podatku (dochodowego, ryczałtu, karty podatkowej) przez okres epidemii, zagrożenia epidemicznego i 1 roku od ustania stanu zagrożenia epidemicznego.

Uzasadnienie propozycji 2:

Każda z ww. branż będzie zaopatrywała się w nadprogramowe, nieprzewidziane wcześniej środki ochronne, higieniczne, dezynfekcyjne, a zatem zmniejszała swoją rentowność, dla zwiększenia zdrowia obywateli i zmniejszenia kosztów obsługi zachorowań przez służbę zdrowia. Już teraz w trakcie branżowych dyskusji pojawiają się obawy, że klienci nie będą skłonni zapłacić wyższych cen za usługi, związanych z kosztami bardziej restrykcyjnych wymogów bezpieczeństwa. Oznacza to, że de facto istnieje możliwość przeniesienia się części usług do szarej strefy, bądź nierespektowania w pełni zaleceń przez część przedsiębiorców, zwłaszcza, gdy te byłyby zbyt restrykcyjne bądź niemożliwe do zastosowania. Jednocześnie, pozytywnym impulsem ze strony państwa będzie pomoc w zakresie częściowego sfinansowania kosztów tych środków. Należy podkreślić, że koszty leczenia chorych będą maleć wraz z większymi obciążeniami przedsiębiorców – ale ci przedsiębiorcy muszą w tym celu wygospodarować gotówkę, której nie posiadają. Dodatkowo, środki higieniczne, dezynfekcyjne i ochronne są trudnodostępne, a pełne zapanowanie przez Rząd nad ich rosnącymi cenami i rynkowymi spekulacjami, czy wprost regulacja centralna cen, może okazać się długoterminowo niemożliwa. W związku z powyższym, całkowicie zasadne jest umożliwienie pokrycia 50% tych kosztów przez budżet państwa (który dzięki temu mniej wyda na leczenie chorych) w postaci odliczenia od podatku (dochodowego, ryczałtu, karty podatkowej), a pokrycie pozostałych 50% tych kosztów przez przedsiębiorców, co wymusi stosowanie przez nich poszukiwania tanich dostawców i oszczędności rynkowych, nie narażając budżetu państwa na dotowanie zbyt drogich środków, których zakup nie ma ekonomicznego uzasadnienia. Gdy budżet państwa przeznaczy środki na ochronę zdrowia w miejscach potencjalnego zakażenia (profilaktyka), to wielokrotnie mniej środków przeznaczy na leczenie chorych (skutki), a więc to rozwiązanie wpłynie pozytywnie zarówno na budżet, jak i na zdrowie obywateli, a w połączeniu z "poprawką 1" dot. stosowania obniżonej stawki 8% VAT na całe PKD 96.02, umożliwi sektorowi przetrwanie.

GOTOWA POPRAWKA 3

Uwaga – bazujemy na tekście pierwotnego projektu ustawy

Dotyczy: 180-dniowych voucherów także dla beauty i edukacji.

Treść aktualna:

Art. 15zp. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów lub działalnością kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe w przypadku rozwiązania umowy z klientem, które to rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARSCoV-2, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy.

2. Rozwiązanie umowy, o którym mowa w ust. 1, nie jest skuteczne w przypadku wyrażenia przez klienta zgody na otrzymanie w zamian od przedsiębiorcy vouchera do realizacji na poczet przyszłych wydarzeń w obszarze działalności przedsiębiorcy w ciągu roku od dnia, w którym miało się odbyć wydarzenie, za które klient wniósł zapłatę.

Poprawne brzmienie:

Art. 15zp. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów lub działalnością kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe **lub przedsiębiorca prowadzący działalność związaną ze świadczeniem usług związanych z pielęgnacją urody, a w szczególności usług kosmetycznych, fryzjerskich lub usług kosmetycznych lub przedsiębiorca prowadzący działalność edukacyjną w obszarze swojej działalności** w przypadku rozwiązania umowy z klientem, które to rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy.

2. Rozwiązanie umowy, o którym mowa w ust. 1, nie jest skuteczne w przypadku wyrażenia przez klienta zgody na otrzymanie w zamian od przedsiębiorcy vouchera do realizacji na poczet przyszłych wydarzeń **lub usług** w obszarze działalności przedsiębiorcy w ciągu roku od dnia, w którym miało się odbyć wydarzenie **lub miała być zrealizowana usługa**, za które klient wniósł zapłatę.

Uzasadnienie gotowej poprawki 3:

Zarówno w wypadku usług szkoleniowych, jak i usług fryzjersko-kosmetycznych, powszechne jest przyjmowanie zadatków na poczet realizacji późniejszych usług. Zadatki te nierzadko stanowią znaczną część usługi, co oznacza że przedsiębiorca "kredytuje się" u klienta. Lawinowa konieczność zwrotu tych zadatków spowoduje w branży szkoleniowej i fryzjersko-kosmetycznej skutki analogiczne jak w wypadku branży hotelarskiej, eventowej, czy turystycznej. Przedsiębiorcy we wspomnianych branżach nie posiadają zapasu kapitału, a branża "Beauty" jest zamknięta odgórnie, co oznacza, że przedsiębiorcy ci są bezpośrednio narażeni na szybką upadłość.

PROPOZYCJA 4 – dopłaty do czynszu w okresie zakazu działalności

Wcześniejszy szkic poprawnego brzmienia poprawki dot. czynszu:

(obecnie nieaktualna treść poprzedniej ustawy; opisujemy w uzasadnieniu poprawne rozwiązanie)

*Art. 15ze. 1. W przypadku gdy działalność najemcy powierzchni **na cele handlowe lub usługowe** w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii została zakazana lub ograniczona na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadzi, wysokość czynszu najmu za ten okres ulega obniżeniu o 90% w stosunku do czynszu przysługującego wynajmującemu na podstawie umowy, chyba że umowa przewiduje korzystniejsze dla najemcy obniżenie czynszu.*

Propozycja dotycząca czynszu: dla branż odgórnie zamkniętych Rozporządzeniem, pokrycie przez Budżet Państwa kosztów czynszu najmu, za okres zakazu funkcjonowania.

Uzasadnienie propozycji 4:

W projekcie pierwszej ustawy "Tarcza antykryzysowa" pojawił się artykuł dotyczący obniżki o 90% czynszów w obiektach wielkopowierzchniowych, tzw. "galeriach handlowych". O ile różne środowiska proponowały, aby dotyczyło to wszystkich lokali (nie tylko w obiektach wielkopowierzchniowych), ostatecznie taka treść nie znalazła się w przyjętej Ustawie. Od tego czasu pojawiła się wątpliwość prawna związana z interesem wynajmujących, którzy mogliby kwestionować zasadność negatywnego wpływu na ich zaplanowane przychody poprzez ustawową ingerencję.

Proponowane przez nas rozwiązanie, dotyczy branż zamkniętych Rozporządzeniem. Zakłada ono całościowe bądź częściowe dotowanie przez budżet państwa kosztów czynszu przedsiębiorców, którzy przed wprowadzeniem zakazu działalności w ich branżach, wynajmowali lokale na warunkach rynkowych, jednak wejście w życie zakazu spowodowało że lokale te nie mogą być wykorzystywane do działalności gospodarczej. W związku z powyższym, najem ma charakter wirtualny a nie realny, ale – pomimo odgórnej i niezależnej zarówno od właścicieli jak i najemców zmiany warunków i uniemożliwienia użytkowania lokali – trwające zobowiązania przepływu płatności już mają charakter realny. Brak zarówno przychodów najemców jak i przychodów właścicieli może mieć poważne skutki gospodarcze, w tym pociągnąć za sobą spiralę zadłużenia i mieć negatywny skutek w innych sektorach przez obniżenie konsumpcji.

Luka w postaci braku przepływu gotówki na płaszczyźnie najemca-właściciel lokalu może być bardzo dotkliwa zarówno dla najemcy (brak możliwości zapłaty za niedziałający lokal), jak i dla właściciela (brak przychodów z tytułu posiadanego lokalu). W pierwszym wypadku rodzi to niespłacalne zobowiązania i ryzyko upadłości. W drugim wypadku rodzi to brak możliwości zaspokojenia potrzeb życiowych, lub kredytowych. Dlatego konieczne jest uzupełnienie tej luki z budżetu centralnego.

Należy podkreślić, że dopłata do czynszu nie ma charakteru globalnego, a nasza propozycja dotyczy tylko branż w których istnieje zakaz działalności w zw. z Rozporządzeniem, które są sektorami szczególnie dotkniętymi. Nie jest to więc prośba, która dotyczy tak wielu przedsiębiorstw, by była niemożliwa do spełnienia przez brak środków.

PROPOZYCJA 5

Dla branż dotkniętych w sposób szczególny skutkami epidemii oraz: fryzjersko-kosmetycznej (PKD 96.02.Z) oraz branży edukacyjnej (PKD 85.59.B), rozszerzenie obecnego wsparcia o:

- Umorzenie ZUS - także przez 3 miesiące od ponownego "otwarcia" branż
- Dopłaty do wynagrodzeń na obecnych zasadach - wydłużone o 3 miesiące od ponownego "otwarcia" branż

Uzasadnienie propozycji 5:

Istnieją branże, które zostały dotknięte skutkami epidemii w sposób szczególny, w tym dotknęły je szczególnie wysokie spadki obrotów, lub zostały odgórnie zamknięte Rozporządzeniem Premiera. Z reguły są związane z koniecznością świadczenia usług przy kontakcie bezpośrednim, przy braku alternatywy pracy zdalnej (w branży fryzjersko-kosmetycznej możliwość pracy zdalnej deklaruje zaledwie 3,2% respondentów badania przeprowadzonego w dniach 17-21.03.2020 na próbie 1673 specjalistów i przedsiębiorców branży). Ze względu na niski poziom zaufania klientów do usług o tym charakterze, jeszcze przez długi okres po ustaniu epidemii, przedsiębiorcy działający w tych sektorach będą uzyskiwać obniżony przychód (zadania jw. - "poprawka 1"), zatem obniżenie zobowiązań zmniejszy skalę bankructw i pozwoli podjąć próbę dalszego prowadzenia działalności. Przy braku działań w tym kierunku, wobec zmniejszonych obrotów, które nie pozwolą na utrzymanie działalności, przedsiębiorcy ostatecznie zamkną lub zawieszą działalność, a więc ww. składki ZUS i tak nie wpłyną do budżetu ZUS, a wynagrodzenia i tak nie wpłyną do pracowników (co zmniejszy ich konsumpcję i wpłynie negatywnie na inne sektory, zwiększy wydatki na pomoc dla osób bezrobotnych). Roszczenie budżetu państwa dotyczące regulowania tych zobowiązań ma zatem charakter wirtualny, bo te środki i tak do budżetu nie wpłyną. Cofnięcie tego procesu implodowania gospodarki możliwe jest tylko przez cofnięcie fikcji prawnej – całkowite umorzenie zobowiązań na wydłużony okres 3 miesięcy, w trakcie którego te zobowiązania i tak nie będą uregulowane.